KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 30 mars 1999

om det stöd till projektet "Processintegrerad gasturbin vid Nerefco-raffinaderiet" som Nederländerna avser att betala ut till förmån för Nerefco

[delgivet med nr K(1999) 904]

(Endast den nederländska texten är giltig)

(Text av betydelse för EES)

(2000/17/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 93.2 första stycket i detta,

med beaktande av Avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, särskilt artikel 62.1 a,

efter att i enlighet med ovannämnda artikel ha gett berörda parter tillfälle att yttra sig [1], och

av följande skäl:

I. FÖRFARANDE

1. I en skrivelse av den 10 oktober 1997, som inkom till kommissionens generalsekretariat den 14 oktober 1997, anmälde Nederländerna, i enlighet med artikel 93.3 i EG-fördraget, ett stöd till förmån för projektet "Processintegrerad gasturbin vid Nerefco-raffinaderiet".

2. Kommissionen begärde ytterligare upplysningar i en skrivelse av den 4 december 1997, vilken besvarades av Nederländerna med en skrivelse av den 8 januari 1998. En andra begäran om ytterligare upplysningar sändes den 26 januari 1998 och svar på denna anmodan inkom i en skrivelse av den 9 mars 1998. En tredje begäran om ytterligare upplysningar sändes den 8 april 1998, och den 25 maj 1998 ägde ett möte rum mellan företrädare för Nederländerna och för kommissionen. Som en uppföljning av detta möte sände de nederländska myndigheterna ett meddelande per fax den 28 maj 1998.

3. I skrivelse SG(98) D/5699 av den 13 juli 1998 underrättade kommissionen Nederländernas regering om sitt beslut att inleda ett förfarande enligt artikel 93.2 i EG-fördraget med anledning av det aktuella stödet.

4. Kommissionens beslut om att inleda ett förfarande offentliggjordes i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* [1]. Kommissionen anmodade alla berörda parter och de övriga medlemsstaterna att sända sina synpunkter till kommissionen.

II. BESKRIVNING AV STÖDET

5. Projektet med en processintegrerad gasturbin vid Nerefco-raffinaderiet utgör en del av en generell minskningsplan för koldioxid som inleddes av den nederländska regeringen hösten 1997. Med denna plan avser regeringen att stimulera projekt som leder till avsevärda minskningar av koldioxidutsläppen för att därmed bidra till en hållbar ekonomisk utveckling.

6. Syftet med projektet är att bidra till koldioxidminskningen. I projektet ingår byggnation av en gasturbin som är fullständigt integrerad i ett raffinaderis processanläggning varigenom den konventionella, separata värme- och elproduktionen blir ersatt. Användningen av gasturbiner i värmekraftverk medför avsevärt bättre energiutnyttjande och lägre koldioxidutsläpp än vid en konventionell, separat alstring av värme och kraft. Till följd av sin lägre driftstillförlitlighet har dock gasturbiner hittills inte använts i processanläggningar. Gasturbiner är mer störningskänsliga än konventionella anläggningar och kräver mer underhåll. Dessutom medför installationen av gasturbiner högre investeringskostnader.

[1] EGT C 334, 31.10.1998, s. 3.

7. Projektet genomförs vid Nerefco-raffinaderiet i Rotterdam. Följande företag är inblandade i projektet:

— Texaco Nederland BV.

— Eneco BV, ett regionalt energiföretag.

— Nerefco, ett samriskföretag där BP och Texaco ingår.

Stödmottagare är ett samriskföretag som bildats av Eneco BV och Texaco Nederland BV.

8. Nerefco driver ett raffinaderi i Rotterdam Europoort, som bl.a. består av två destillationstorn avsedda för primär destillation av råolja. För närvarande värms råoljan till processtemperatur via två ugnar, som drivs med eldningsolja. Vid destillationsprocessen producerar Nerefco processvärme (disponibel kapacitet [...] (*) MW_{th} termisk energi), ånga till raffinaderiet i en separat ångpanncentral (disponibel kapacitet [...] * ktoe/år) och en del av sitt elbehov.

9. Installationen av den processintegrerade gasturbinen kommer att förbättra energiutnyttjandet. Den integrerade gasturbinen fungerar som följer: Gasturbinen driver först och främst en generator. Avgaserna från gasturbinen hettar i en värmeväxlare upp råoljan direkt till rätt processtemperatur (375 °C). Därefter alstras ånga till raffinaderiet med hjälp av avgasernas restvärme. Genom den omedelbara upphettningen av råoljan till hög temperatur blir energieffektiviteten mycket hög. Den nya anläggningen kommer att ersätta 40 % av den uppvärmningskapacitet för att hetta upp råoljan till processtemperatur, den kommer vidare att överta 10 % av ångproduktionen och producera 70 MW_e mer elektricitet. Genomförandet av projektet kommer inte att innebära någon höjning av destillationskapaciteten.

10. Enligt de nederländska myndigheterna har en integrering av processanläggningar och energialstring i denna skala aldrig tidigare skett inom gemenskapen. Fördelarna består i att:

a) Koldioxidutsläppet från raffinaderiet minskar från 790 000 ton/år till 530 000 ton/år, d.v.s. en minskning på 260 000 ton/år. För hela Nederländerna motsvarar denna minskning 0,2 %.

b) Ett antal andra farliga utsläpp minskar. Detta gäller utsläppen av svaveldioxid och kvävedioxid som minskas med 16 % respektive 11 %.

c) Energiförbrukningen vid produktion av elektricitet, ånga och processvärme sjunker, uttryckt i oljeförbrukning, från 270 000 ton till 205 000 ton. Denna sänkning motsvarar en höjning av energieffektiviteten från 60 % till 80 %.

För att öka chanserna till uppföljningsprojekt bildar företagen en användargrupp, i vilken människor från andra intresserade företag deltar. Denna grupp skall vara direkt involverad i projektförberedelserna.

11. De tekniska risker som är förbundna med projektet finns inom följande områden:

a) Gasturbiner har lägre driftstillförlitlighet än konventionella ugnar.

b) Ett tillförlitligt system måste utvecklas för styrningen av gasturbinen, värmeväxlarna och ugnen.

För att begränsa riskerna med den nya anläggningen och för att garantera kontinuerlig värmeförsörjning behålls den gamla, energitekniskt ineffektiva anläggningen som reservsystem.

12. Den totala investeringen uppgår till 93 miljoner nederländska gulden (ca 42,2 miljoner euro). Denna summa täcker uppförandet av gasturbinen, en ugn och en restvärmepanna.

13. Då förfarandet inleddes, beräknades de stödberättigande kostnaderna av de nederländska myndigheterna enligt följande: För det första korrigerades den förväntade energikostnadsbesparingen. Över en period på 10 år beräknades denna besparing uppgå till 39 miljoner gulden (ca 17,7 miljoner euro). Dessa framtida intäkter drogs därefter av från den totala investeringskostnaden vid fastställandet av de stödberättigande kostnaderna. Därefter korrigerades kostnaderna för ersättningen av ugnen och underhållskostnaderna för den gamla ugnen (netto 3,3 miljoner gulden eller 1,5 miljoner euro). De stödberättigande projektkostnaderna uppgick således till 50,7 miljoner gulden (ca 23 miljoner euro).

14. Det stöd till projektet som de nederländska myndigheterna presenterade i sin anmälan uppgick till maximalt 15 miljoner gulden (ca 6,8 miljoner euro), vilket motsvarar 29,6 % av de stödberättigande kostnaderna.

I sin anmälan trodde Nederländerna att anläggningens byggtid skulle sträcka sig från slutet av 1997 till början av 1999. Projektet är dock uppskjutet till dess större säkerhet erhållits om huruvida stödet är tillåtet. Byggandet av anläggningen kommer ta drygt ett år i anspråk.

15. Det finns inga lagfästa miljökrav som tvingar Nerefco att ändra raffinaderiets nuvarande energiförsörjning.

(*) Delar av denna text har utformats så att konfidentiella uppgifter inte skall röjas. Dessa delar omges av en hakparentes och är markerade med en asterisk.

III. **SKÄLEN TILL ATT FÖRFARANDET INLEDDES**

16. Kommissionen underrättade Nederländerna i en skrivelse av den 13 juli 1998 om att förfarandet hade inletts då tvivelsmål förelåg om stödet uppfyllde villkoren i gemenskapens rambestämmelser för statligt stöd till skydd för miljön ([1]). Tvivelsmålen gällde hur man avgjort omfattningen på de extra investeringskostnaderna. I gemenskapens riktlinjer föreskrivs att uteslutande extra investeringskostnader som är oundgängliga för förverkligandet av miljöändamål är stödberättigande (punkt 3.2.1). I sammandrag omfattas följande punkter:

a) Ersättningskostnaderna: Enligt gängse praxis beräknar kommissionen extra investeringskostnader genom att jämföra miljöinvesteringarna med kostnaderna för att med hjälp av konventionell teknik uppnå samma produktionskapacitet.

Kommissionen kunde inte räkna fram den extra investeringskostnaden på basis av den information som sänts in, eftersom information saknades om ersättningskostnaderna. Kommissionen anser att bibehållandet av den gamla anläggningen inte fritar de nederländska myndigheterna från skyldigheten att i aktuella priser jämföra den planerade investeringen med totalkostnaden för en konventionell anläggning.

b) En ökning av elektricitetsproduktion med 70 MW_e: I anmälan anges att projektet kommer att öka elkapaciteten. Den totala kapaciteten för Nederländerna höjs med ca 0,3 %. Då förfarandet inleddes var det inte tydligt för kommissionen hur man beaktat detta vid beräkningen av de stödberättigande kostnaderna.

17. Slutligen konstaterade kommissionen att när de stödberättigande kostnaderna beräknades, drogs kostnadsbesparingarna av med en diskonteringsränta på 10 % efter avdrag för företagsbeskattning. Dessutom beräknades dessa kostnader endast över en period på 10 år, vilket inte synes stämma överens med avskrivningsperioden för investeringen ifråga. Med hänsyn till hur de stödberättigande kostnaderna räknats fram anmodade kommissionen de nederländska myndigheterna att använda kommissionens aktuella referensräntesats för diskonteringen av framtida intäkter och utgifter. Vidare påpekade kommissionen att de stödberättigande beloppen måste utgöras av bruttobeloppen (före skatt) för att en jämförelse skall kunna göras mellan den beräknade stödnivån och den stödnivå som finns fastslagen i gemenskapens ovannämnda rambestämmelser (punkt 3.2.3.B). Diskonteringsperioden för framtida intäkter måste slutligen överstämma med avskrivningsperioden.

IV. **SYNPUNKTER FRÅN BERÖRDA PARTER OCH ÖVRIGA MEDLEMSSTATER**

18. Kommissionen har inte fått några anmärkningar från tredje man eller övriga medlemsstater.

([1]) EGT C 72, 10.3.1994, s. 3.

V. **KOMMENTARER FRÅN NEDERLÄNDERNA**

19. Nederländerna reagerade på att förfarandet inleddes genom en skrivelse av den 15 oktober 1998. Nederländernas anmärkningar sammanfattas nedan.

20. För att ta hänsyn till kommissionens anmärkningar har Nederländerna använt sig av ett nytt tillvägagångssätt vid fastställandet av de stödberättigande kostnaderna, och detta svarar enligt de nederländska myndigheterna mot grundsynen (se skäl 16 ovan) i gemenskapens ovannämnda rambestämmelser. I den nya metoden avskiljs ökningen av elproduktionskapaciteten (en extra kapacitet på 70 MW_e) helt och hållet från projektet. För detta ändamål korrigeras det stödberättigande investeringsbeloppet med det investeringsbelopp som ansågs nödvändigt för att realisera samma extra kapacitet för elproduktion i ett mindre elektricitetsverk. En sådan investering i en konventionell elkapacitet beräknas av de nederländska myndigheterna till 43,9 miljoner gulden (ca 19,9 miljoner euro). Vid fastställandet av de stödberättigande kostnaderna skall således denna summa dras från investeringsbeloppet.

21. En andra rättelse i beräkningarna av stödberättigande kostnader är att man nu tar hänsyn till den vinst som uppstår i exploateringskostnaderna för värmedelen jämfört med konventionell alstring. Denna vinst kapitaliseras. Vid beräkningen av denna vinst har de nederländska myndigheterna beaktat de av kommissionen tillämpade aktuella referensräntorna, och använt sig av bruttobelopp, dvs. före skatt. I beräkningarna har man även utgått från en reell avskrivningsperiod på 15 år. Vinsten uppgår till 2,6 miljoner gulden (ca 1,2 miljoner euro). Denna vinst räknas av från investeringen.

22. De nederländska myndigheterna anser att investeringsbeloppet efter dessa korrigeringar utgörs av extra investeringar som varit nödvändiga för att uppnå miljövinsten. Någon korrigering på grund av den partiella ersättningen av den konventionella anläggningen anser de ej vara nödvändig. Härför anförs olika argument. Sammanfattningsvis går Nederländernas resonemang ut på följande:

23. Den del av den nya anläggningen som kan hänföras till produktionen av processvärme och ånga behövs helt för att uppnå miljöeffekterna. De nya anläggningarna byggs intill de befintliga anläggningarna på Nerefcos raffinaderiområde. Även om den nya anläggningen övertar en del av produktionen av processvärme (40 %) och ånga (10 %) är det nödvändigt att behålla de gamla anläggningarna i driftsdugligt skick. En stängning av de konventionella anläggningarna skulle medföra en oacceptabel minskning av raffinaderianläggningarnas funktionsduglighet och pålitlighet. Det bör dessutom påpekas att detta är ett riskabelt projekt. Den integrerade gasturbinens pålitlighetsgrad måste först demonstreras i praktiken. Vidare är de inplanerade och oförutsedda

underhållsperioderna mer frekventa för gasturbinerna än för de befintliga raffinaderianläggningarna. Under dessa perioder skall de konventionella anläggningarna tas i bruk fullständigt så att det inte får några följder på raffineringsverksamheten om gasturbinen inte är i drift. De nederländska myndigheterna anser även här att det helt och hållet handlar om extra investeringar. I samband med detta hänvisar de vidare till att ingen ökning sker av raffinaderianläggningens kapacitet. Kapaciteten att upphetta råolja ökar visserligen, men inte kapaciteten att raffinera råolja. Omfattningen av den verksamheten bestäms av destillationstornen vars kapacitet förblir oförändrad.

24. I enlighet med motiveringarna i skäl 23 beräknar Nederländerna de stödberättigande kostnaderna enligt följande:

(miljoner gulden)

Totala investeringar	93
Kompensation för elproduktionskapacitet	– 43,9
Kompensation för vinster p.g.a. lägre variabla kostnader	– 2,6
Totala stödberättigande investeringskostnader	46,5

25. Mot bakgrund av detta har Nederländerna reducerat det planerade stödet från 15 miljoner gulden (ca 6,8 miljoner euro) till 13,91 miljoner gulden (ca 6,33 miljoner euro). Detta motsvarar en stödnivå på 30 %, beräknat på basis av ovanstående stödberättigande kostnader på 46,5 miljoner gulden (ca 21,1 miljoner euro).

VI. **BEDÖMNING AV STÖDET**

26. Det anmälda stödet kommer att medföra att ett bestämt företag gynnas och faller följaktligen inom tillämpningsområdet för artikel 92.1 i EG-fördraget.

Genom att anmäla den berörda stödåtgärden har Nederländerna uppfyllt sina skyldigheter enligt artikel 93.3 i EG-fördraget.

27. Kommissionen skall undersöka om stödet kan anses vara förenligt med den gemensamma marknaden, i enlighet med artikel 92.2 och 92.3 i EG-fördraget.

28. Bestämmelserna i artikel 92.2 a, b och c är ej tillämpbara i detta fall då det varken rör sig om någon stödåtgärd av social karaktär eller stöd för att avhjälpa skador förorsakade av naturkatastrofer eller andra exceptionella händelser och lika lite som det handlar om stöd till näringslivet i de områden som avses i artikel 92.2 c.

29. Artikel 92.3 a, b och d är ej tillämpbara i detta fall då stödet varken är avsett att främja utvecklingen i en mindre gynnad region eller att avhjälpa en allvarlig störning i en medlemsstats ekonomi eller att främja kultur eller bevara kulturarvet.

30. Det aktuella stödet kan endast godtas på basis av artikel 92.3 c om stöd för att underlätta utveckling av vissa näringsverksamheter. I det aktuella fallet gäller det statliga stödet miljöändamål. Kommissionen har därför gjort en bedömning av det aktuella projektet mot bakgrund av gemenskapens ovannämnda (se skäl 16) rambestämmelser. Om stödet uppfyller villkoren i rambestämmelserna kan stödet anses vara förenligt med den gemensamma marknaden i enlighet med undantagsbestämmelserna i artikel 92.3 c i EG-fördraget.

31. Kommissionen konstaterar att det anmälda stödet beviljas i syfte att bidra till minskningen av koldioxidutsläppen, vilket är ett viktigt mål [1] för gemenskapen. Ett förverkligande av projektet leder till en väsentlig minskning av koldioxidutsläppen och går även hand i hand med en betydande energibesparing samt minskningen av andra farliga utsläpp såsom svaveldioxid och kväveoxid.

32. Hittills finns inga bindande normer varken i medlemsstaterna eller på EG-nivå som tvingar företagen att minska sina koldioxidutsläpp. Följaktligen faller stödet under gemenskapens ovannämnda (se skäl 16) rambestämmelser, punkt 3.2.3 C (stöd då bindande miljönormer saknas). Företag som gör investeringar för att avsevärt förbättra sina prestanda på miljöområdet kan, i enlighet med artikel 3.2.3 C i gemenskapens rambestämmelser, komma i fråga för stödet. Kommissionen konstaterar att projektet medför en minskning av koldioxidutsläppen på 260 000 ton per år. Kommissionen anser detta vara en betydande miljöinsats och att effekterna är tillräckligt omfattande för att uppfylla villkoret i punkt 3.2.3 C.

33. Med avseende på de stödberättigande investeringskostnaderna anges i gemenskapens rambestämmelser i punkt 3.2.1 att det uteslutande är extra investeringskostnader som är nödvändiga för förverkligandet av miljömålen som kan komma i fråga för stödet.

[1] KOM (97) 481 slutlig: ”Meddelande från kommissionen till rådet, Europaparlamentet, Ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén – Klimatförändringar – Europeiska unionens hållning inför Kyotokonferensen”. SEK (1998) 615: Energy policy options for responding to the climate change challenge: towards the definition of a ”post-Kyoto energy policy strategy”.

34. De tvivelsmål kommissionen har avseende det sätt på vilket Nederländerna avgjort omfattningen av de stödberättigande investeringskostnaderna var motivet till att ett förfarande inleddes. Kommissionens anmärkningar gäller i all synnerhet det sätt som elproduktionen och ersättningskostnaderna behandlades i beräkningen. I sitt svar till inledandet av förfarandet har Nederländerna presenterat ett nytt tillvägagångssätt för hur de stödberättigande kostnaderna skall räknas fram. Liksom anges i avsnitt V innebär det nya sättet att kalkylera kostnaderna att den totala elektricitetsproduktionen avskiljs från projektet. Investeringar i ny produktionskapacitet på basis av gällande miljörambestämmelser är inte stödberättigande. Det är gängse praxis av kommissionen att avskilja kostnader för ny produktionskapacitet från de stödberättigande kostnaderna. Kommissionen menar att en riktig korrigering sker om man vid beräkningen av de stödberättigande kostnaderna från den totala investeringsumman drar av de investeringskostnander som har att göra med elektricitetsproduktion. Kommissionen anser att kostnaderna på 43,9 miljoner gulden (ca 19,9 miljoner enro) för utvidgningen av elproduktionskapaciteten med 70 MW_e således inte är stödberättigande.

35. I den nya metoden korrigerade Nederländerna även de stödberättigande investeringarna genom att i kalkylen ta med den vinst som uppstår i exploateringskostnaderna för värmedelen jämfört med konventionell alstring. Kommissionen menar att Nederländerna med rätta gör denna korrigering på 2,6 miljoner gulden (ca 1,2 miljoner euro). Den framtida vinsten påverkar ju inte investeringsutgifterna och således är en rättelse nödvändig för att avgöra de faktiska extra investeringarna. Vid beräkningen av denna vinst har Nederländerna tagit hänsyn till den av kommissionen föreskrivna aktuella referensräntan, och också använt sig av bruttobeloppen (dvs. före skatt) i enlighet med vad kommissionen begärde i sin skrivelse av den 13 juli 1998. Den verkliga avskrivningsperioden har också iakttagits.

36. Vad gäller ersättningskostnaderna har Nederländerna, som beskrivs i skälen 22 och 23, visat att någon rättelse inte var av nöden. Kommissionen anser dock att man måste ta hänsyn till ersättningskostnaderna för en konventionell anläggning. Det är gängse praxis att kommissionen beräknar omfattningen på de extra investeringskostnaderna genom att jämföra den miljövänliga investeringen med kostnaderna för ett förverkligande av samma produktionskapacitet med konventionell teknik. Det faktum att kapaciteten i de gamla anläggningarna bibehålls för att kunna sättas in då den processintegrerade gasturbinen drabbas av driftstörningar eller vid underhållsperioder, ändrar på intet sätt denna slutsats. Faktiskt kommer den nya anläggningen ouppl̈osligen att vara kopplad till raffineringsprocessen och överta 40 % av uppvärmningen av råoljan och 10 % av ångproduktionen. Endast vid driftstörningar eller underhåll kommer den gamla anläggningen att tas i bruk. Det är således fråga om en funktionell ersättning med modern apparatur. Det faktum att den gamla anläggningen vidmakthålls i reserv ändrar ingenting. Kommissionen menar således att också i denna situation måste en korrigering göras av de kostnader som skulle uppstå om uppvärmningskapaciteten för råolja samt ångproduktionen skulle ersättas med konventionell apparatur.

37. Kostnaderna för att ersätta ugnen – med en ersättningsproportion på 40 % och under beaktande av de extra underhållskostnaderna för den gamla ugnen – uppgår till 3,8 miljoner gulden ([1]) (ca 1,7 miljoner euro). Enligt de nederländska myndigheterna uppgår ersättningskostnaderna för ångproduktionen (lika stor ångkapacitet som i den nya anläggningen) via en konventionell panna till 5 miljoner gulden (ca 2,26 miljoner euro). Den totala korrigeringen i samband med dessa ersättningskostnader uppgår således till 8,8 miljoner gulden (ca 3,9 miljoner euro).

38. En rättelse av den totala investeringssumman på ovanstående punkter leder till följande resultat:

(miljoner gulden)

Totala investeringskostnader	93
Korrigering för elproduktionskapaciteten	– 43,9
Korrigering för vinster p.g.a. lägre variabla kostnader	– 2,6
Korrigering av ersättningskostnaderna	– 8,8
Extra investeringskostnader	37,7

([1]) Vid uträkning av ersättningskostnaderna är utgångspunkten 40 % (ersättningsproportionen, dvs. den nya anläggningens kapacitet att producera processvärme för råolja i jämförelse med den gamla anläggningen) av kostnaderna för att ersätta (dvs. 15 miljoner gulden) den gamla anläggningen med en ny konventionell sådan. Vidare har man beaktat 40 % av de extra underhållskostnaderna för den gamla anläggningen. De extra underhållskostnaderna räknas ut med hjälp av nettokontantvärdet på de faktiska årliga extra underhållskostnaderna (0,56 miljoner gulden) över en period på 15 år till en referensräntesats på 5,5 %, vilket innebär 2,2 miljoner gulden. Kommissionen finner att det är rimligt att göra en korrigering här eftersom den gamla anläggningen måste användas som reserv p.g.a. den integrerade gasturbinens experimentella karaktär. De totala ersättningskostnaderna för ugnen kan därför bestämmas till 3,8 miljoner gulden (ca 1,7 miljoner euro). Ersättningskostnaderna för ångkapaciteten (motsvarande 10 % av ångproduktionen) genom en konventionell ångenhet uppgår till 5 miljoner gulden (ca 2,26 miljoner euro). De totala ersättningskostnaderna uppgår således till 8,8 miljoner gulden (ca 3,9 miljoner euro).

39. De resterande kostnaderna på 37,7 miljoner gulden (ca 17,14 miljoner euro) är enligt kommissionen att betraktas som extra investeringskostnader som uteslutande betalas i syfte att uppnå miljömålet. I enlighet med punkt 3.2.3 C i gemenskapens omnämnda (se skäl 16 ovan) rambestämmelser kan stöd till investeringar som gäller en högre miljöskyddsnivå då bindande miljönormer saknas medges med upp till maximalt 30 % av de stödberättigande kostnaderna. Kommissionen kan således medge ett stöd på 11,31 miljoner gulden (ca 5,14 miljoner euro).

40. Slutligen påpekar kommissionen att man i allmänhet intar en mycket positiv hållning gentemot kraftvärmeanläggningar ([1]). Även i den integrerade gasturbinen kommer värme- och kraftproduktion att ske. Det faktum att anläggningen är den första i denna skala som kommer att tas i bruk, inverkar positivt vid kommissionens bedömning. Det faktum att inga anmärkningar inkommit från tredje part stärker kommissionen i dess uppfattning att handelsutbytet i detta fall inte påverkas i så stor omfattning att det strider mot det allmänna intresset.

VII. **SLUTSATSER**

41. Det anmälda stödet omfattas av artikel 92.1 i EG-fördraget. Kommissionen anser att stödet i detta fall är förenligt med den gemensamma marknaden till ett belopp av 11,31 miljoner gulden (ca 5,14 miljoner euro). Ett stöd på 11,31 miljoner gulden kan således medges på grundval av artikel 92.3 c i EG-fördraget och artikel 61.3 c i EES-avtalet mot bakgrund av att stödet överensstämmer med gemenskapens gällande rambestämmelser för statligt stöd till skydd för miljön ([2]).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Det statliga stöd på 15 miljoner gulden som Nederländerna planerade att tilldela projektet ”Processintegrerad gasturbin vid Nerefco-raffinaderiet”, och som sedermera reducerades till 13,91 miljoner gulden, är, i enlighet med artikel 92.3 c i EG-fördraget och artikel 61.3 c i EES-avtalet, förenligt med den gemensamma marknaden upp till ett belopp av maximalt 11,31 miljoner gulden. Den del av det planerade stödet som överstiger 11,31 miljoner gulden är oförenligt med den gemensamma marknaden och får inte betalas ut.

Denna stödåtgärd är således tillåten upp till ett belopp av 11,31 miljoner gulden.

Artikel 2

Detta beslut riktar sig till Konungariket Nederländerna.

Utfärdat i Bryssel den 30 mars 1999.

På kommissionens vägnar

Karel VAN MIERT

Ledamot av kommissionen

([1]) KOM (97) 481 slutlig: ”Meddelande från kommissionen till rådet, Europaparlamentet, Ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén – Klimatförändringar – Europeiska unionens hållning inför Kyotokonferensen”. SEK (1998) 615: Energy policy options for responding to the climate change challenge: towards the definition of a ”post-Kyoto energy policy strategy”.

([2]) EGT C 72, 10.3.1994, s. 3.